

- “Dünya Onların Olsun”

- Bir gün Hz. Ömer (ra), Sevgili Peygamberimiz'in evinde hasırın üzerinde yattığını ve vücudunda hasırın izlerinin olduğunu görünce ağlamış ve Efendimiz'e (sas):

- “Ya Rasulallah! Allah'a dua et de ümmetine genişlik versin. Kisra ve Kayser'in nasıl yaşadığı malum! halbuki Sen, Allah'ın elçisisin”, demiş ve Efendimiz de, ona:

- “Dünyanın onların, ahiretin de senin (Müslümanların) olmasını istemez misin?” buyurmuştur. (Müslim)

- Hane-i Saadetleri Küçüktü

Hane-i Saadetleri mütevazı ve sade olduğu gibi O'nun (as) arzu ve tavsiye ettiği şekilde geniş

de değildi, bir kısmı taştan ve bir kısmı da kerpiçten olup üzerleri hurma kütüğü ve dalları ile örtülmüştü.

Bu konuda Hz. Aişe'ye (r.anha) kulak veriyoruz: "Ben Rasulullah'ın karşısında, ayaklarım secde edeceği yere gelecek şekilde uyurdum. Secdeye varacağı zaman eliyle uyarırdı ve ayaklarımı geri çekerdim. Secdeden kalktığı zaman yine uzatırdım." (Müsned)

- Rasulullah Evinde Ne Yapardı?

Peki, "en güzel örnek", Rasûlullah (sas) evinde ne yapardı? Sahabe bu soruyu Hz. Aişe Validemiz'e sordu. O (ra), şöyle cevap verdi: "Herkes evinde ne yaparsa onu yapardı. Elbisesini yamar, ayakkabısını tamir eder, koyunları sağlar, kendi işini kendi yapardı. Namaz vakti gelince mescide geçerdi." (Müsned) Yine O (as), eşyasını kendisi taşır, kimseye yük olmazdı. (Heysemi)

- Hayatları gibi yemekleri de gayet sade idi. "Ben ancak bir kulum. Kulun yediği gibi yer, kulun içtiği gibi içerim." (Feyz'ul Kadir)

Kardeşim, Müslüman ailesine karşı da en iyi davranan kimsedir.

- “Yarışalım Mı ?”

- Aişe Validemiz'in anlattığına göre; evliliklerinin ilk yıllarında Rasûlullah (sas) ile bir sefere giderken, Nebi (sas) yanındaki sahabilere, “siz yürüye durun”, buyurdu. Sahabiler, bir hayli yürüdükten sonra Hz. Aişe'ye -“Yarışalım mı?” diye sordu. Aişe Validemiz, bu teklifi sevinerek kabul edince yarıştılar. Genç olan Hz. Aişe (ra), yarışı kazandı.

Aradan yıllar geçtikten sonra yine bir seferde beraberdiler. Sevgili Peygamberimiz (sas), “yarışalım mı?” diye sordu. Hz. Aişe, bir zamanlar yaptıkları yarışı hatırlayarak teklifi memnûniyetle kabul etti. Yarıştılar; bu defa da Hz. Aişe kaybetti. Çünkü kendi ifadesiyle söyleyecek olursak, kilo almış ve biraz şişmanlamıştı. Hz. Peygamberimiz (sas) gülerek (Müsned), “Bu, vaktiyle kazandığın müsabakanın rövanşıdır” buyurdu...

Kardeşim, bütün bunlar ailede sevgiye ve muhabbete vesile olan güzel şeyler olduğu için Efendimiz, biz ümmetine de güzel bir örnek oluyordu. Aile hayatı sevgi, iletişim ve fedakarlıkla yürür.

- “Eli Uzun Olanınız..!”

Hz. Aişe validemizin anlattığına göre, Ezvâc-ı tâhirât (mübarek hanımları) birgün Peygamber Efendimiz'in (sas) yanında toplanmışlardı. Sordular: - “Ya Rasûlallah! Senin vefatından sonra, en önce hangimiz sana kavuşacağız?”

Hz. Peygamberimiz: - “Eli uzun olanınız” buyurdu. Aişe (r.anha) söze devamla diyor ki: “Elimize bir kamış çubuk aldık; kollarımızı ölçmeye başladık. Sonra öğrendik ki; uzun kollu demek, bol sadaka veren, eli açık kimse demektir. Bununla beraber Peygamberimiz'in (sas) vefatından sonra içimizden O'na en önce kavuşan yine de Sevde oldu. Çünkü Sevde (r.anha), sadaka vermeyi çok severdi.”

- Rasulullah buyurdu: “Evet, ben de şaka yaparım, fakat şaka yaparken bile sadece hakikati söylerim.” (Buhari)

- Göz Ağlar, Kalb Üzülür!

Mübarek evladı İbrahim, vefat edince Şefkat ve Rahmet Peygamberi Efendimiz (sas), ağlamış ve şöyle demiştir:

- "Göz ağlar, kalp üzüdür. Fakat biz, üzüntümüzden dolayı Allah'ın (cc) rızasına uymayan söz sarfetmeyiz. Vallahi Ey İbrahim! ölümün sebebiyle hepimiz üzgünüz." (Müslim)

- Nezakette De Lider

Hane-i saadetlerinde Efendimiz'in yanında bulunan Hz. Enes b. Mâlik radiyallahu anh'ın şöyle dediği nakledilmiştir: "Peygamber aleyhisselâm'a on yıl hizmet ettim. Bu süre zarfında bana bir kere bile 'öf' demedi (en küçük bir azarını bile işitmedim). Yaptığım bir şeyden dolayı, 'Onu niçin öyle yaptın?'; yapmadığım bir şeyden dolayı da, 'Onu niçin yapmadın?' demedi (Beni eleştirip rencide etmedi)." (Buhârî)

Rabbimiz (cc), Sevgili Elçisi'ni (sas) överken, "Muhakkak ki sen yüce bir ahlâka sahipsin." buyurmaktadır. [Kalem Sûresi 68/4] Çocukluğundan itibaren yanında kalan Hz. Enes'e (r.a), on sene boyunca hoşgörüle muamele edip hiçbir eleştiride bulunmaması bu asalet, merhamet ve nezaketin en güzel örneklerindedir.

- “Bu Nasıl Komşuluk!”

- Rasulullah (as), sabah olup evinden çıktığında kapısının önüne konulmuş insan ve hayvan pisliklerini gördü. Azılı müşrik amcası Ebû Leheb ve diğer komşusu Ukbe b. Ebî Muayt yıllar boyu bıkip usanmadan tüm bu pislikleri, dikenleri kapısının önüne koyar; her türlü çirkinliği, arsızlığı yaparlardı. “Ey Abdumenâf oğulları, bu nasıl komşuluk!” diye seslendi, cevap veren olmadı. Oysaki O (as), komşularına çok iyi davranır, ikramlarda bulunurdu. (İbn Sa'd)

- İslam'ın yüce davetçisi bir keresinde: “Benim Allah yolunda çektiğim eziyeti hiç kimse çekmedi. Benim Allah yolunda korkutulduğum kadar hiç kimse korkutulmadı. Bilal'le öyle otuz gün geçirdik ki, Bilal'in koltuğu altında saklayabildiğinden başka bir canlının yiyeceği kadar bir şeyimiz yoktu.” buyurmuştu. [Tirmizî, Kıyamet 34]

- “Komşusu Açken ...”

- Bir gün Rasulullah (as), Ebuzer radiyallahu anh'a dedi ki; “Ya Ebu Zer! Çorba pişirdiğin zaman suyunu çok koy ve komşularını gözet (ikram et.)” (Müslim)

- Efendimiz (sas), “Komşusu aç iken, karnını doyuran kimse gerçek mümin değildir” (Hakim) ilkesini bizzat kendileri uygulamışlardır.

- Rasulullah aleyhisselam buyurdu ki: “Cebrail (as) bana komşuya iyiliği ve ikramı o kadar tavsiye etti ki, komşuyu komşuya mirasçı yapacak zannettim.” (Buhari ve Müslim)

- Verdiğin Senindir!

- En Güzel Örneğimiz Örneğimiz ve Önderimiz Rasulullah (sallallâhu aleyhi ve sellem)'ın ev halkı bir koyun kesmişlerdi. Hepsini infak etmişler sadece kürek kemiği kalmıştı. Rasulullah (sallallâhu aleyhi ve sellem): - “Ey Aişe! Koyundan geriye ne kaldı?” diye sordu.

Hazreti Aişe: - “Yalnız kürek kemiği kaldı”, cevabını verdi. Rasulullah (sallallâhu aleyhi ve sellem) da: - “Hayır, kürek kemiğinin dışında hepsi bize kaldı, verdiğin senindir Ya Aişe” buyurdu. (Tirmizi/Sıfatu'l-Kiyame 34) Bize kalan, bize faydası olan bizim verdiğimizdir, buyuruyor Efendimiz (sas).

Verince büyük mükafatlara nail olacağımızı Rabbimiz şöyle ilan ediyor: “Gece-gündüz, gizli-açık, Allah yolunda mallarını infak edenlerin Rableri katında mükâfatları vardır. Bunlar için korku ve üzüntü yoktur.” [Bakara, 247]

- “Şükreden Bir Kul, Olmayayım Mı ?”

Müminlerin annesi, Aişe radiyallahu anhâ'dan rivayet edildiğine göre Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve selem, gece ayakları şişinceye kadar namaz kıları. Hz. Aişe, Rasulullah'a diyor ki;

- “Allah (cc), senin geçmiş ve gelecek hatalarını bağışlamışken, niçin bu kadar meşakkate katlanıyorsun?” Rasulullah (sas) buyurdu:

- “Şükreden bir kul olmayayım mı?” (Buhari)

Evet, şükreden bir kul olmanın yolu Rabbimiz'e samimiyetle yönelmekten geçmektedir. "İslam hayattır" şuuruyla, ecel gelinceye kadar kulluktan ayrılmamalıyız.